

ГЛАВА ВІІІ

13 І самъ сторіль въ сеївъ
си тока намѣреніе, да не
дойдемъ (сирѣнь) пакъ кода
васъ то скорбь.

2 Защо то, ѿко ѿзъ въ ѿ-
скорблакамъ, а то, кой ще
мѣне (архгвъ) да ѿрадѧва,
юко не ѿншій, който прїйма
скорбь ѿ мѣне;

3 За то ви ѿ писахъ това
исто то, за да не въхсе ѿ-
скорбіль, когато дойдемъ,
ѿ онія, за който трѣбуваше
да се радѹкамъ, понеже
самъ оўѣрѣнъ за сїчки
васъ, защо моѧ радость
є на сїчки те васъ (ра-
дость).

4 Защо то ѿ голѣма скорбь
и ѿ сердечна фуга ви пи-
сахъ съ многомъ сложш., не за
да се ѿскорбите, но да по-
звидете моѧ превелика лю-
бовь, којто имамъ въ камъ.

5 Ико ли є нѣкой ѿскор-
біль мѣне, не (самъ) мене є
ѿскорбіль, но по малко (да
не речемъ многш.) и сїчки
те васъ.

6 Довсно є за него тока
наказаніе, коєто є ѿ многи-
зна (прїаль):

7 И напротивъ (трѣбва
сега веke) да мѣ прости, я
да го оутѣши, да не
бы виля погланатъ тако-
вый ѿ безмѣна та свою
скорбь.

8 Заради тока въ молимъ,

да мѣ подтверди (свої
та) любовь.

9 Защо то За тока ви ѿ
писахъ, да въ ѿскѹсимъ да
ли стекъ сїчко послушливи.

10 А кому то въ ѿщо
прощавате, ѿ ѿзъ (мѣ про-
щаю) а то, защо то, ѿко ѿзъ
самъ простила ѿщо, кому то
самъ простила, Заради
васъ (самъ простила) ѿ ли-
це то Христово,

11 За да не ни стори ѿ-
кида сатана та: Защо то не
размѣкame нѣговъ те хи-
росты.

12 А като дойдохъ въ
Троада да проповѣдавамъ
Евангеліе то Христово, ѿко
и да ми ѿвори Гдѣ врати,

13 Таки не може да ми се
оупоксн душа та, като не
намерихъ (тамш) Тіта вра-
та моего: но като се прости-
хъ съ нихъ, ѿдохъ въ
Македонія.

14 Но благодареніе (да вж-
де) на бѣд, който ны прави
всегда повѣдители чрезъ
Иисуса Христа, и ѵзвавлѧва
чрезъ насъ благодать то
на-нѣгово то познаніе во
всакое мѣсто:

15 Защо то сме Христово
благодать прѣдъ Кга, и
по междъ онія, който се
спасаватъ и който поги-
бливатъ:

16 И на єдину те оуби-
смрадъ смертоносенъ За-